

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.011/2013/5.szám

A Kúria a dr. Imre György ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen szolgálati viszony jogellenes megszüntetése miatt a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróságon 6.M.899/2009. szám alatt megindított és a Nyíregyházi Törvényszék 2012. július 5-én kelt 4.Mf.20.510/2012/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.510/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes által 2008. november 5-én előterjesztett kereset tárgyában - amelyben további kéthavi átlagkereset megfizetésére kérte az alperes kötelezését azon indokkal, hogy a szolgálati viszonyát megszüntető alperesi intézkedés azért volt jogellenes, mert csak 40%-os munkaképesség-csökkenésre alapították egészségügyi alkalmatlanságát, jóllehet az ennél magasabb mértékű - a munkaügyi bíróság 2009. február 12-én tartott tárgyalást, majd a peres felek közös kérelmére az eljárás a Pp. 137. § (1) bekezdés a) pontja

szerint szünetelt.

Az eljárás folytatását követően a felperes keresetét módosítva a munkáltatói intézkedés jogellenességét arra alapozta, hogy nem volt alkalmatlan a hivatásos szolgálat ellátására, ennek ellenére nem ajánlottak fel részére megfelelő munkakört, ezért ez okból jogellenes a szolgálati viszonyát felmentéssel megszüntető parancs. A jogellenes jogviszony megszüntetéséhez fűződő anyagi jogi követelésének megfizetésére kérte az alperes kötelezését, aki ezen kereset elutasítását kérte.

A Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 6.M.899/2009/22. számú ítéletével érdemi döntést hozott és a jogviszony megszüntetésének jogellenességét megállapítva az alperest különböző jogcímenen változó összegek és kamatai megfizetésére kötelezte.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.510/2012/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A másodfokú bíróság döntésének indokolásában a tényállást kiegészítette a Fegyveres Szervek első- és másodfokú Felülvizsgáló Orvosi Bizottságának (FÜV) szakvéleményében foglaltakkal, idézte a 21/2000.(VIII.23.) PM-IM-TNM rendelet (együttes r.) 32. § (1) és (2) bekezdésében, 35. § (2) bekezdésében, valamint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 37. § (1) bekezdésében és 56. § (5) bekezdésében írt rendelkezéseket. Megállapította a törvényszék, hogy a perben az nem volt vitás, miszerint a másodfokú FÜV bizottság a felperes hivatásos szolgálatra való alkalmatlanságát mondta ki munkaképességének 40 %-os csökkenése mellett. Alkalmazási feltétel, az érvényes szolgálati viszony létrejöttének a megfelelő egészségügyi minősítés. A már meglévő szolgálati viszony esetén pedig annak fenntartása pedig jogszabályba ütközik, amennyiben nem éri el a minősítés a megfelelő szintet [Hszt. 37. § (1) bekezdés]. Ezért az együttes r. 35. § (2) bekezdése szerint a munkáltatói jogkört gyakorló előljárónak kötelessége volt a szolgálati viszony megszüntetése érdekében 30 napon belül eljárni. Ilyen jogszabályi rendelkezések mellett pedig azt jogellenesnek minősíteni, hogy az alperes a rendelet előírásainak megfelelően járt el, nem lehet. A Hszt. 56. § (5) bekezdésének alkalmazhatósága az adott tényállás mellett fogalmilag kizárt.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel törvénysértésre - a Pp. 3. §-ának és 56. §-ának (2) és (5) bekezdésének megsértésére hivatkozva. A felperes erre tekintettel a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A felülvizsgálati kérelem indokai szerint a másodfokú bíróság jogerős döntése meghozatalakor nem volt tekintettel dr. F. M. igazságügyi orvosszakértő szakvéleményében foglaltakra és arra, hogy a felperes 2007. november 7-től az általa korábban betöltött útlevélkezelői munkára volt csak alkalmatlan. Amennyiben az alperes ragaszkodott azon állításához, hogy a felperes a hivatásos szolgálatra alkalmatlan, úgy e körben a bizonyítás őt terhelte volna.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések mentén vizsgálta a törvényszék ítéletét a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján.

Megállapította a Kúria, hogy a tényállást helyesen állapította meg a másodfokú bíróság és helyes az abból levont jogi következtetése is, helytállóak az általa felhívott jogszabályhelyek és azok értelmezése is.

A Hszt. 37. § (1) bekezdése szerint a szolgálati viszony létesítésének, fenntartásának egyik alapfeltétele az, hogy hivatásos szolgálatra alkalmas minősítéssel rendelkezzen a jelentkező, illetve szolgálati viszonyban álló. Az elsőfokú FÜV bizottság a felperest csak a tényleges beosztásában való foglalkoztatásra találta alkalmatlannak 40%-os munkaképesség-csökkenése miatt - aki ennél súlyosabb (67%) egészségkárosodásra hivatkozva fellebbezte a határozatot - és a másodfokú FÜV bizottság már a hivatásos szolgálatra véleményezte alkalmatlannak, azonban a munkaképesség-csökkenés mértékén nem változtatott.

Dr. F. M. igazságügyi orvosszakértő az elsőfokú FÜV bizottsággal egyezően a felperest a beosztásában való foglalkoztatásra találta alkalmatlannak 2007. november 7-től véglegesen, a másodfokú FÜV bizottság vizsgálatának (2007. szeptember 7.) időpontjában is az útlevélkezelői munkakörre találta alkalmatlannak a felperest, azonban az megállapítható, hogy az elsőfokú FÜV bizottság határozata 2007. július 10-én kelt. Az igazságügyi orvosszakértő egyáltalán nem tért ki a hivatásos szolgálatra való alkalmatlanságra, ennek tárgyában egyáltalán nem foglalt állást és a munkaképesség-csökkenés mértékét sem vélelmezte alacsonyabb százalékos mértékűnek, mint 40%.

Mindebből a szakvéleményből nem lehetett jogszerűen arra a következtetésre jutni, hogy a felperes a hivatásos szolgálatra alkalmas volt a vizsgálat időpontjában, hiszen ezen állítást nem fogalmazta meg az igazságügyi orvosszakértő, a másodfokú FÜV bizottság által kialakított véleményt nem cáfolta meg, azzal a szakvélemény nem ellentétes, hiszen e kérdéskört nem is vizsgálta.

Utal a Kúria a Hszt. 37. § (1) bekezdésében írtakra, miszerint a hivatásos szolgálati viszony létesítéséhez egészségi, pszichikai és fizikai szempontból kell alkalmasnak lenni az egyéb feltételek mellett. A Hszt. 56. § (1) bekezdése rendelkezik a jogviszony felmentéssel való megszüntetésének lehetőségéről. A (2) bekezdés a) pontja azonban kifejezetten kimondja, hogy a hivatásos állomány tagjának szolgálati viszonyát meg kell szüntetni, ha a minősítése szerint egészségi, pszichikai vagy fizikai állapota okán alkalmatlanná vált a szolgálatra.

A felperes a FÜV bizottságok által megállapított minősítéseket a bíróság előtt egyébként azért támadta keresettel, mert egészségi állapotát munkaképességének csökkenését sokkal súlyosabb mértékűnek tartotta, mint amelyet megállapítottak. A rokkantsági nyugellátásra való jogosultsághoz szükséges szintet elérő százalékos érték megállapítását kérte. Ehhez képest módosította utóbb a keresetét, vitatva azt, hogy a szolgálatra alkalmatlan lenne és a továbbfoglalkoztatás elmaradását sérelmezte a felmentő parancs kiadását követően a jogviszony megszűnése (2008. május 15.) után 2010. február 9-én, vagyis közel két év elteltével.

Többször történt a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek szerint is a felperesi és alperesi képviselők részéről észrevétel az igazságügyi szakértői vélemény hiányosságára vonatkozóan, azonban a bíróság felhívására sem volt egyik peres félnek sem további bizonyítási indítványa.

Tény, hogy a kereset módosítására a Polgári perrendtartás lehetőséget ad az eredeti kereseti kérelemhez képest. Annak az eredetihez képest teljesen ellentétes értelmű megváltoztatását és a korábbiakkal ellentétes indokolást sem tiltja ugyan az eljárásjogi törvény, azonban a felperesi előadás hitelességét e körben a felperesnek kellett volna igazolnia. Vagyis a felperesnek kellett volna azt bizonyítania, hogy a felmentés időpontjában a FÜV véleménnyel ellentétben a fegyveres szolgálatra alkalmas volt, ilyen bizonyíték azonban nem állt rendelkezésre.

A fentiekre figyelemmel a Hszt. 56. § (5) bekezdésében írt rendelkezés az ügy elbírálása szempontjából nem releváns.

Mindezen indokokra figyelemmel a Kúria a törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

A felperes perköltség viselési kötelezettsége Pp. 78. § (1) bekezdésén alapul, míg a felperes munkavállalói költségkedvezménye eredményeként a felülvizsgálati eljárásban felmerült illeték a magyar államot terheli [73/2009.(XII.22.) IRM rendelet 1. § b) pont].

Budapest, 2014. február 3.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné
dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő